

regelsæt bliver indarbejdet. Men da reglerne nu har virket i godt to år, mener jeg, at der er brug for, at vi ser på, hvordan de faktisk anvendes i praksis, og derfor vil jeg nu igangsætte en analyse af, hvordan de nye regler virker, om de har betydet en bedre kvalitet i indsatsen over for de svage stillede børn og børnefamilierne. Der vil også indgå en vurdering af den vifte af handlemuligheder, der ligger i reglerne – herunder en vurdering af de anbringelsessteder, der er mulighed for at benytte sig af – og om de er en forudsætning for at realisere hele den tankegang om et individuelt udgangspunkt, der ligger bag det nye regelsæt.

Men for at få en god og sammenhængende børne- og familiepolitik skal der jo, som jeg også sagde først, andre ministerier på banen end bare Socialministeriet, og derfor har regeringen et børneudvalg, hvor andre ministerier kan komme med deres bud på, hvordan de inden for deres område mener at børnenes og familiernes tarv kan varetages.

Det drejer sig om sundhedsordningerne for børn, der jo selvsagt ligger i Sundhedsministeriets regi. Det drejer sig om hele folkeskoleområdet og uddannelsesområdet. Det drejer sig om kulturpolitikken. Det drejer sig om Justitsministeriet, der har ansvaret for forældremyndigheden, for børns rettigheder, det kriminalpræventive arbejde osv. Alle de dele af børnepolitikken arbejder vi i regeringens børneudvalg med at samordne, sådan at vi ad den vej skaber den størst mulige sammenhæng. Jeg skal ikke her nævne alle de områder, vi har taget op i regeringens børneudvalg, men nogle stykker af dem.

Vi arbejder med et tema, der hedder at skabe bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, og vi har fået en række virksomheder med på at være modelvirksomheder, der skal illustrere, hvordan man bedst muligt sikrer, at ansatte, der har små børn, kan få deres hjemmeliv som småbørnsforældre til at hænge sammen med deres arbejdsliv, og på de modelvirksomheder skal der afprøves forskellige familiepolitiske initiativer, f.eks. fleksibel arbejdstid, børnepassning på virksomhederne, ændring af holdninger: Hvad er der for delkulturer, hvilke muligheder har man for at lave individuel tilrettelæggelse af arbejdstiden, så man tager hensyn til, at de ansatte er småbørnsforældre? – altså alt sammen noget, der skal gøre det mere tillokkende for småbørnsforældre at passe deres arbejde, men også sikre, at de kan tage sig forsvarligt af deres børn og hele deres familie.

Et andet projekt under regeringens børneudvalg er en forbedret indsats for børns og unges aktive deltagelse i samfundslivet. Der er der også sat en række projekter i gang rundt omkring i kommunerne, i skoler, i daginstitutioner, i klubber, hvor børn og unge får et større ord at skulle have sagt, når det gælder dagligdagens tilrettelæggelse, end de ellers har til hverdag.

Vi er også i gang med at forsøge at udvikle kvaliteten i en række institutioner som et grundlag for hele den brede indsats for at forbedre kvaliteten, og sidst, men ikke mindst er der lavet en handlingsplan for de svage stillede børn og unge, hvor der er sat en række initiativer i gang f.eks. omkring anonym og åben rådgivning for såvel forældre som børn og unge og et tværfagligt samarbejde ude i kommunerne, der skal sikre en bedre koordinering af de ressourcer, af de personer, der har med de svagtstillede børn og deres familier at gøre.

Men man må så spørge sig selv: Skaber det helhed og sammenhæng i arbejdet, eller er det blot løsrevne initiativer på børne- og familieområdet? Jeg mener faktisk, at der med regeringens børneudvalg er taget et overordentlig vigtigt skridt for netop at skabe den sammenhæng. Det er også her, vi har mulighed for at registrere nogle af de nye problemer, som tegner sig i børnenes og familiernes hverdag. Jeg har allerede nævnt, at vi må konstatere, at familien i dag er mere skrøbelig end nogen sinde, men også mere villet, ønsket, af befolkningen. Der har vi et meget vigtigt børne- og familiepolitisk udviklingstræk, vi skal forholde os til.

Vi ved, at mange børn har meget lidt med deres far at gøre, at faderen er meget fraværende i børnenes hverdag, og det skaber et problem, et savn for mange børn.

Vi ved, at drenge og piger stadig væk reagerer meget forskelligt på de indtryk, de møder i deres opvækst, og det giver forskellige reaktionsmønstre, når henholdsvis drenge og piger kommer ud i situationer med pres og sociale problemer.

Vi ved, at børns og unges kulturvaner ændrer sig, at deres læsevaner, deres tv-forbrug og deres fritids- og idrætsforbrug ændrer sig, alt sammen noget, der ikke kan kortlægges og vurderes og ikke laves en politik for i et enkelt ministerium. Det kræver en sammenhængende børne- og familiepolitik.

Det er det, vi forsøger med en række af de initiativer, der er sat i gang, men for at skabe en